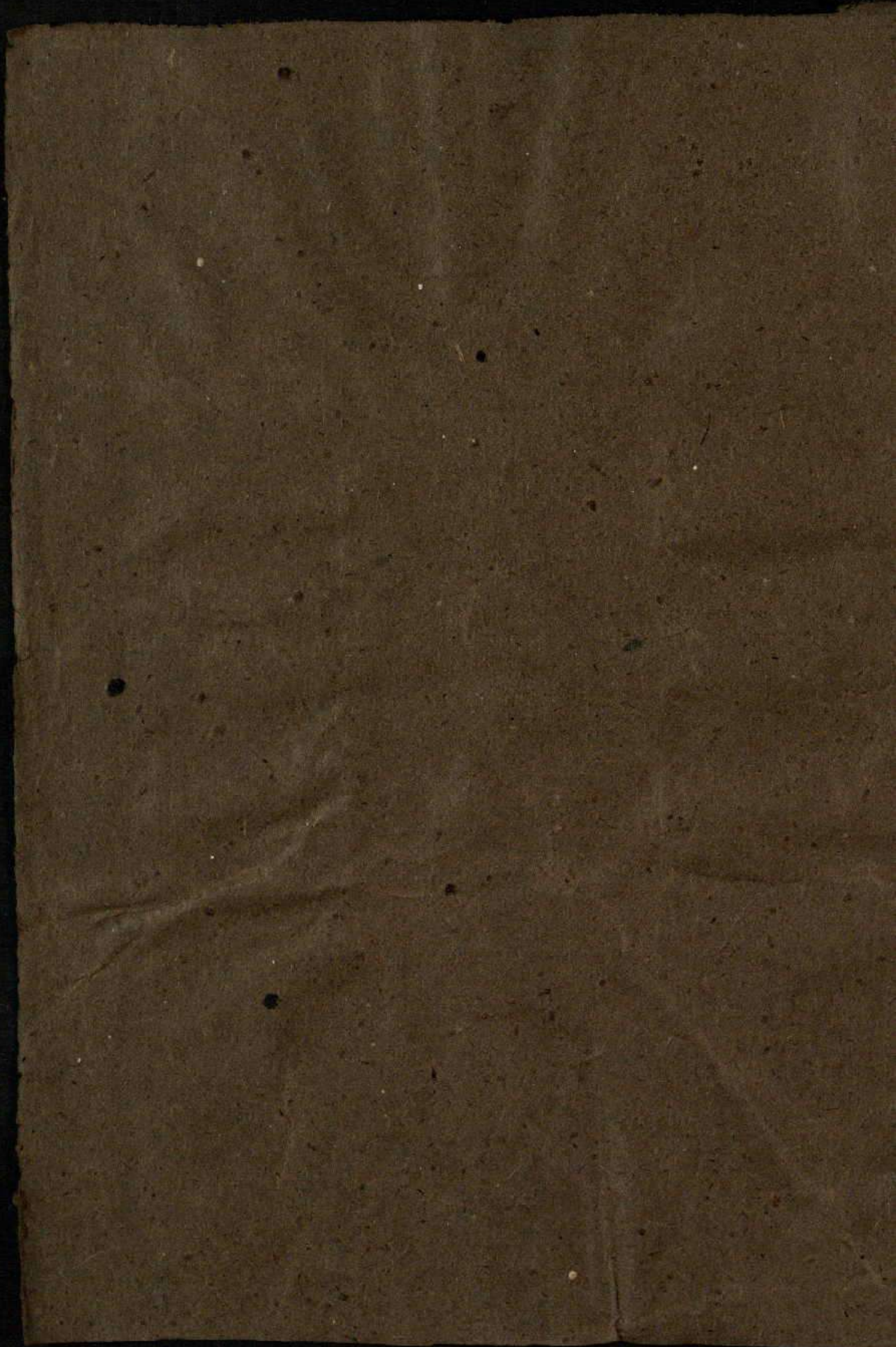

189 22 9. 20.

To *Ernst M. Zinner*
Bibliotheca *Harvard* de
Sci. Harvard

Harvard

1 Lo Castell ^{Misterios.} ~~escenari.~~ Cuadro
Drama ^{sióh} en un acte y dos ^{part.} ~~escenas.~~
Original de Pau Montella.

Personatges.

(~~Merced~~) (~~Merced~~) ² Llicenciat del coserit.

Pau, Llicenciat ¹ Jordi ^{coix y} Moano, ¹ sobre.

~~Permit~~. ³ ~~Mestre de pages~~ ^{Mestre de ninyos.} Bernat

⁵ ~~Abtje~~. ⁴ ~~Mestre~~

⁶ ~~Apotecari~~.

³ ~~Mestre~~. ⁴ ~~Arteliant~~

² ~~Herrich~~. ⁴ ~~Estudiant~~. ⁵ ~~Mono de pages~~

⁷ ~~Arxiver~~. ⁸ ~~Arrendatari de casover~~.

⁸ ~~Alcalde~~.

~~Mossos de la Escudateria.~~

Per dreta y esquerra, enterrars

la del actor. La época podria fixarse
luego de ~~pasada~~ la ¹ guerra de la Independencia.

Acte Herrich.

Cuadro 1^a Part.

Aforas de un poble, ^(Amagat) a la esquerra
una de las ultimas casas; a certa

distancia, Palsa un rorech cas-
tell feudal illuminat per la llum.
Algunos ecclisias devon de la casa
pera prender la fresca.

Escena 1^a

Metje, Apotecari, Mestre y
~~Heretich~~ ^{Heretich} ^{Estudiant} ~~Heretich~~, assentats devant de
la porta de la casa.

Mestre, To ls dignoisco Senyors la vi-
sita y las advertencias que m'aca-
ban de fer desitjant que s'presen-
ti occasio' pera correspondre.

Metje, Tot aixó que l'hi habern dit, es na-
tural esent com es voste recieument
vingut en aquest poble x

Apotecari, Lo que ha de disimularnos, es
la hora intempestiva en que habern
vingut no essent las nou hora de
fer visitas; lo d'ent pero com un apo-
teari es un carnech tan personal

sius haber truncat la ^{famasià} botiga un no
queda lliure, encare que a mitjaes,

et je. Si; jo venia de una visita de un
malat bastant grave y passant
per casa mon amic habem pres
aquesta ^{aprosi-} ~~determinació~~ ^{oació},

entre. Molt agradable pera mi y
crech que també per vostres fins que
y en proba de arisco que fa ja de
(Consultant lo relotje.) dos hores y
mitja que estem conversant, dos
cuarts de dotze, lo sereno de but-
caca comta (mostrant lo relotje.)

^{Henrich Estudiant}
trouant. Lo meu plaer fora, que cada
mitja hinguessim aquesta tertulia
aquí a la fresca, ja que no hi ha
cap passa temps en lo poble, jo con-
entich acostumat a Barcelona a
retirar tardot, trobo a faltar nos-
tre tertulia del café, que encara

que cafo, no deixaba de reunir-se
alli ^{personas} ~~per~~ instruidas, y algo apre-
hendian.

Mestre, ¿Deste' estudia?

~~Estudiant~~
^{Estudiant}, Medicina, y en temps
de vacaciones viny aqui á passar
una temporada al lo meu Teyo
Oncle ^{lo} Doctor.

Mestre, Donys ja veix des de aquest
moment que estare' á gust en lo
poble ab la bona societat que m
rodeixa.

Fots, Gracias.

^{En justicia.}
Mestre, Lo que hauriam de precurar
are, es un ^{bon} local per la ensenyansa
el que tenim, es incapas, mal sa-
fesch y ab totes las malas condi-
cions, jo he parlat ab l'Alcalde
sobre lo particular, ~~o~~ m'ha de-
mostrat totes sas bonas intencions.

X ~~habem cregut del cas entenar-lo de lo~~
~~molt supersticiós ignorant y aturat,~~
~~com a elejít~~
~~verte que es enviat per y recomenat per~~
~~respectable persona creyem que ab sos~~
~~coneixamens remediará aquest mal~~
~~inculcant a la juventut los correccions~~
~~mens necessari per apartar-lo de~~
~~la ignorancia y superstició.~~

~~Moestre Craga Senyor Doctor que dent Jaria Senyor~~

~~Doctor~~
~~Senia bon cavallat de coneixamens~~
~~per sortir airo de en lo ^{delicat} correch que~~
~~sem confiam pero crega que ^{no obstant} ^{li} ~~mas feient~~~~
~~es ab tota ma bona voluntat empleat~~
~~may ^{y limitada instrucció} ~~certs coneixamens~~ ^{obremotament}~~
~~Apotecari. Lo disputem, que veis lo fero.~~
~~Lo que ha de fare debem advertirli~~
~~que lo que ^{pensar} ~~ns ha de disimular~~, es la d~~

A Mestre. To l'hi dono las gracias jove per l'
interés que s'pren per tan necessari a la
instrucció del poble.

Apothecari, ting' l'gust de ferli presentarli'n
jove Toróli Baclia gloria llejitima de nostre
poble que tan sa distingit en nostra
guerra contra l'frances, un heroe de
~~ex sarjento del exercit y~~
Bailen condecorat per la mateixa
ma' del ~~Comandante~~ General Castanyos.

Llicenciat, et lojis inmerescuts; un simple
sarjento sol alant que aquireix petit gran
l'hi ha fet granyar l'anima a la patria,
Mestre to l'felicitó admiro, y l'felicitó.

Llicenciat, Gracias, no val la pena, no he
fet mes que lo que ^{deu} debia fer tot bon
espanyol; y tornau al interessant
assunto que m'ocupaba, dech dirlos,
que desde aqui el ϕ (Pobra noua y veia

sunt per detració de la cara, y para la ma' al ~~metode~~ ^{apothecari y gubernat.} Caritat
per amor de Deu. ~~(y apothecari y gubernat)~~ ^{apothecari} Manco. Deu ni lo.
~~Manco~~ Manco de. Abucó ~~(el Estudiant)~~ ^(el Estudiant) Caritat per amor
de Deu. Estudiant. Que vos n'faria el que no ~~es~~ ^{es} conega, jo no
vos n'faria. ^{obsequi} Para la ma' al ~~metode~~ ^{obsequi} Estudiant. ~~el~~ ^{el} P'uefor
sa ouela que no la mereix. ~~el~~ ^{el} Manco ~~(alora una ni sola aida~~
al Estudiant y diu avant sen. Estioli molt ~~com~~ de.

y diu que per ara lo municipi no
pot disposar de altre mitj de habers
pera fer reformas.

co
Escena 2^a

Dits Llisenciat y Mossos. per la dita.
~~de trajectoria la casa.~~
Llisenciat. He escoltat ab veroladera
satisfaccio las ultimas prerocautas de
la conversa, y tractansa de instrue-
cio no sols l'alcalde, sino tots los
del poble debem posar nostre es-
fors pera alcanisar un local apro-
pusit pera tan necessaria institucio. *

Desde aqui contemplo jo lo palau
abandonat, que si abandonat
abuy es, molt util pot ser de ma
pera l'objecte ^{que m}proposat
Mossos. ¡Lo palau encantat! Deu
nos lliuri dell!

Mestre. ¿Perque; ahont millor pot
instalarse lo centre instructiu?

Mossos. ¡Com! ¿Que. Del Castell encantat

no sab la historia?

Estudiant. Historia diu es un
embolich de farsas y superstissions?

Manco. Farsas... Superstissions?

A veurer si voste s'aproveix des-
pres del loch al' d'innimas a anar
tot sol al castell; voste sabrà molt
de gramàtica y altres coses, pero
no no sabrà explicar com pot ser
lo soroll de las eccleas, los flams
de llum vermella que revolotejan,
tocar sola, la campana...

Escena 3^a

Dits lo Manco.

Per la esquerra

Manco. Pobre manco y coix; jurant
~~la mena l'hi farem caritat~~ ^{Manco} l'Estudiant
Caritat per error de Deu. ^{Manco}
~~Estudiant Don un companyi~~ ^{Manco} ~~lo Manco~~ ~~caritat~~ ~~las capelles~~ ~~y~~ ~~la~~
petje. Manco, netreu molt cert.

Manco. Ding de Vila y ting de agra-
fiar ^{la ultima} ^{en} aquesta hora que lsenyors
paseigun, Deu ho vol aixi. Que
hi farem. ^{Manco} Estich molt content a Deu ^{Manco}

(Anouisen.)

de la roca,

senso. T ara cap a la barraca del feu

(Hay? ebbayco etlla mateix. (Satura.)

del castell. Vostes que no creuen

en tots estos, ell prouls les explicar,

(Instante altre vegada ab lo de la escena)

banco. ~~(Defensint la mercaderia.)~~

¿Oy que passma? Ab voltas se

senten ays de las victimas que

alli estan en pena; canchs de ^{l'opiva} estu-

ressa que ~~de~~ ^{del} cor mes valent es

glayon, etern soroll de caadenas

y el llamprech de aquellas flamas

que surten per los finestrels y

divagayen per los aires y fins

sembra que las pedras del Cas-

tell topant s'esclatan. (Acer-

chant.) Que Deu vos do santa

nit, y vos lliuri del fantasma

~~(Rient sarcasticament anouisen.)~~

~~Lo castell del encantat; ja ja ja...~~

Deu vos do santa nit.

Es. Ell vos guaroli.

Manco. (Entrant-se'n y rient a cercastícam
; Lo Castell del ericantat! Ja... ja... ja.

Escena 1^a

Dit menes Manco.

Mestre. Es un tipo molt especial.

Estudiant. Demana caritat y alguns asse-
guram que l'om vist per las tabernacles
de Barcelona jugant ab jeu de mala
vida, jo crech que es un hipocrit, y un farsant.
Mestre. ¿Y viu en lo Castell?

Apotecari. Tot a una roca del peu del
castell ~~tot a una~~ en una barraca
que s'ha construít sota una roca
(Guerriant.) ^(diu que)
per araco esta tan enterat dels
remors misteriosos del Castell.

Mosso. ¿Y pensar que tot lo poble
ha de viure ab l'esperant d'arr
sols per una dona!

Glisensiat. ¿Quina? que pot ser parlas
per la Rosa?

Mosso. ¿Per qui parlare' donchs?

Així ho diu tot lo poble,

Prencipal, e Mal l'hanp vos pertexi a'
tots los los que sol diu, per que la
veyen vella, pobra y mialpaltisa
Phen feta de impuoperis blanch,
de bruixa no l'habeu deixada
y ara la voten fer fantasma.

Verse. Si que l'loco en lo viu,

Prencipal, ¿En lo viu? Me l'ocas a l'anima,

Era jo una criatura, mes pares me
deixaren en la horfandat, y la Rosa
eixa dona infame que com tot diu
se complau en lo mal dels altres,
eixa dona de cor dur, que ester
la mort ab ses miraculas, que se-
minant la sort de tots a tot hom la
dona mala, aqueixa dona que la
feu bruixa y fantasma, fou qui
m recullí partint ab mi lo pa que
menjava vivint tots dos sols de la
caritat, y a ella dech lo que sol dire.
Verse. Ella sab pera que ho va fer,

los fets clarament parlan.
Lo nen gran de la Gio
ben roig y ben guapo estaba;
se topain, ella se l'mira,
y l'endemá no ho contaba;
cuant tu vas entrar a la quinta
en Bertomeu de can Doacas,
trovantla a la vora del torrent,
l'hi va dir ab so de amensassa;
"Si l' de casa no traen alt,
no contaries cap diada,
que son cos esborinat
lo torrent durá a la platja."
L'contestá: "Vesten, home,
y no tingas cap recansa"
L'endemá vingué el sorteix
y ja ho sab, numero ben alt
va traure.

Disensiat, ¡Casualitats.

Mosso. Lo que es cert, que aixó passa,

¡També son casualitats que venen

en lo dia fretse sempre mesmeix una
desgracia

ts. Ja, ja, ja. (Riuem.)

verso. Ja s'en poden ben riure;

"Lo que es cert, es, que això passa".

~~verso. (cbb lo de moja.) Es cert,~~

Y l'vi's llansa, fenui sort,

el burinot d'u desgracias,

y l'chisclet de la cheveca

la mort vos du a casa vostra,

~~verso. ¿Y qui'n disputa de que això passa?~~

ser fretse en una taula, crehuars e als

garrivets, la caulina que balla; topa' al

carrer ab un jasperit y mit altres ca-

sualitats, las crech be, perque la experien-

cia pretent clarament nos ho demostra,

verso Tot això naix de la ignorancia, que

sols la instrucció pot desterrar; y... formant

a lo que deyan de la fantasma de aquest

castell...

verso. Es la Bona; no hi poseu cap dispute.

Llisenriat (et balansauntse sobre ell, los demes
lo detenen.) Si formas á mesclar lo sagrat
nom de la Bona ab lo fantasma del castell,
jò t'asseguro, que t'arranico la llengua
verinosa.

Escena 5.

Dits y masover que surt de la casa al
sentir las questions.

Masover. ¿Que es això?

Llisenriat. Et aquest mossò vostre cobart y dis-
famacló que no te mes que llengua de es-
curpi pera difama' la Bona, pero ó jò deixò
de ser venseclor de las tropas de C'apuleon
en la batalla de Barten, ó abui mateix
ting de saber qui es aquest fantasma,

Estudiant (Entuniamat.) Tot hi acompaño.

Melche. No sabts ahon vos, pots constant y un

sust pot tenir males conseqüencias

Estudiant. Preocupacions. Vull ser valent.

Masover. No vos hi volguen arrimar, si fer capi-

proba. Contam d'un temps molt llunya

que lo castell habitaba un senyor molt apotenat

Marcha a l'Humyanaas terras ab lo moro a
querrejier, y ls jorns passabon, passabon
sens que del vejes tornar; ni tenir ne
cap noticia, aixis passaren mesos y anys.
La senyora tota sola migraba en la soledat,
y demint lo ja pier mort, decidi buscar
company. Vet aqui que al jorn de boda
lo senyor arriba, los criats del nou senyor
l'hi negan lo pas, mes, atropellant
per tot, logra en ample via entrar;
et la que fou sa muller calabrea deixa
al instant, y mut el sia, a n'ell fa senya
y surten los dos aires. ¿chont foren?
Ningu ho diu, lo que fou d'ells, ningu
ho sap. Lo que es cert, que aquell senyor
lo castell va abandonar, maldrint
del fons de l'anima aquest castell in-
famat que a hores n'es des de las
horas de las bruixas lo palau.
Prenciat, et qui no hi ha bruixas ni encau-
sats, aviseu-se la localde, apostauvos

à las cercanias del castell, jo en ell en-
draré y abans de mitjora habem de
saber lo que es aquest ridicol misteri
de bruixas y encants; et! Castell!
Eoh, et! castell! (Pen van. per la dreta.)

Segona part.

¹ Interior del castell, al fons ^{esquerra} ~~esquerra~~
~~grans~~ ~~per on entra el raig de la llum~~ ~~de fons~~
fles finestres gòtiques que ~~seu~~ donan
à un torrent ~~mol~~ profund, per ~~on~~ ^{entra} ^{de} ^{llum}
~~al~~ ~~centre~~ ^{un raig de} una espresie de can-
chusa y un gros mall; ² a la esquerra pri-
mer terme, una petita cambra descoberta
per la part del public; ⁵ ~~al~~ ^{fons dreta} ~~la~~ ~~tercer~~
~~segon~~ ~~terme~~ porta petita y molt dissimulada;
⁴ a la dreta ^{primer} ~~segon~~ ~~terme~~ ~~armari~~ ~~embutat~~ ~~à~~
⁶ a la ~~dreta~~ ^{esquerra} ~~fons~~
la ~~paret~~ y en ~~tercer~~ ~~terme~~ porta que se su-
posa donar al corredor de entrada, et! a es-
querra ³ ~~de~~ ^{al fons} ~~de~~ ^{la} ~~corola~~ ~~de~~ ~~una~~
campana. Una campana llunyana
toca la mitja nit.

Escena 1^a
Manco.

(Una campana llunyana toca la mitcha mit
(Despres de haber ~~sonet~~ ^{ulti} ~~la~~ ^{una batalla} ~~mitcha~~ ^{mit}
entra lo Moanco per la petita porta es-
guerra ab molta cautela y misteri.)

Mitcha mit, hora de silenci y repos
aqueixa es la meba hora; ^{indefinit} ~~clau~~ de ma
fortuna y mon secret ^{voaltes} ~~ci~~ ^{de} ~~tu~~ ^{com cada}
ving a buscar. (Alta una ^{gran} rejola
y la Fran. ~~de~~ un amagatany un-
cuny de fabricar moneda y varias plan-
chias figurant or fals.) ~~troussos~~ de me-
tall que jo transformo en moneda ^{falsa} que
^{troussos per bones} ~~trineca~~ y paga mos afany, ma fabrica
vetllada per las bruixas ningui hi po-
sara ^{desque malficiada;} las mans, lo pera tu al preu de
la vea me queolo a dormir vetllant;
que vetlla qui dormint somnia pensant
^{desque jo vull ser rich a costat de tot aquest}
ab tu rich cauolat. Del Castell del
de Geret se'n contan historias que
fan freolat, successs que jelan del
mes valent las sanchs; una noya
peratuda dintre del castell resta;

disfunta y freola

~~Morta~~ la trobarem, un jove, que a pos

ta en sa porta ~~per~~ clavar un clau,
son calastre, illuminaba lo sol l'endema
~~mort y fret al ser de dia lo trobarem;~~

^{pera qu'acolar mon sen}
un cavaller...; Quantas cosas que es

borraron la pell y erisson los cabells
¡Quantas cosas

a ma pensa se van acumulant, pero...

no avo quem records que no s'podran

remediar, anem per las eiras y fem

^{misteris}
lo que dona tant bon resultat. (Pen

va per la mateixa porta que ha entrat,
deixant arny y metall sobre la anclusa.)

Escena 2^a

Llicenciats y Estudiant.

^{la porta ple regon}
(Entran per l'altissima terme dreta
de puntetas per temor de fer soroll

quiets per la llum de un fanal.
Tot a la escena a mitja veu.

Estudiant. Haqnera signit mes facil la
entrada per l'altre part.

Llicenciats. Davors era segur que lo thom
^{vint al peu de la roca}
ho hauria notat, y aixis ell no podria
saber res, pera si sem fruntra el plan.

Estudiant. ¡Granit castell, hermosa presa!

Llicenciad, ¿No es una llustissima grant
que sols per por a la fantasma
que oli diris abandonat? Abuy
demostrarem que la jo es una fonteria,
(Per lo chisole de la ^{oliva} chovessa, l'estu-
diant que estava en los finestrals
se junda tot esbarat ab lo Llicenciad.)

Estudiant, ¿Has sentit?

Llicenciad, Lo ^{Escase el} chovessa, Oliva.

Estudiant, ¿Vols dir? No l'habia sentit may.

Llicenciad, Et veix espantat, lo seu
oncle tenia rahó: Paconsello que
m deixis sol pera lo que pugua
sucedir; aqui no hi ha fantasmas,
si algu hi ha, seran homens de
que son pitxos que fantasmas
carn y ossos com nosaltres, per con-
sequent vesten baix Paconsello y
digeu als altres que estigam a la
miria pera cuant los necessiti.

Estudiant, ^{Arivaré als de ~~de baix~~, pero jo no l'ha}
~~Que diran es de ~~de baix~~~~
^{bandero emficaré d'ubre la ~~de baix~~ galeria vigilaut}
Llicenciad, ~~Que diran lo que veigam,~~

~~capa obligació dels de ser roques,
du no hoas sigunt solada conjo;
aixo de mi m'pertoca, l'que ha
militat boria les ordes de Gas-
aberen y graduacio de sarjento,
danyos y tra timent de las agui-
les irreveribles, no oler ni ^{cell} per
y gaudir altre cosa no, per la fama de la rosa,
labans de mar aquet futo; voutx~~

Licensiat
~~apunt y surti lo que vulga. Des~~
^{si hi imprenat} ~~jo y~~ ^{illu} ~~illuminare~~ ^{la} ~~escala.~~
^{donchs}

~~Estudiant aposito l' seu consell. (Apar~~
^{per vigilare;}
~~Estudiant surt y lo licensiat.~~
^{Estudiant Vigilare.}
L'hi fa llum per algun moment,
luego retorna a la escena.)

Cena 3^a

Licensiat.

Rosa ma segona mare, abuy de
son fron he de ornament de l'estig-
me que ls ignorants se posan, tots
Pascupan al passar perque l' venen
^{desamparada;}
pobra y sola; La mare amaga a son
fill si perca al pas de troba; lo pa-

j'és de prohibeix mirar ^{fruits} ses ~~causos~~,
y fins la caritat de negar, vetlli
Deu sobre mos passos, y he de pro-
^{abuy}
bar que la bruixa es una santa
que fa be a qui l'hi vol mal.

(Trau un parell de pistoles y las
prepara.) Posems en guardia;
un previngut val per dos. Sento
soroll; es algu que va pujant.

Amagemnos y observem. Ama-
garma cone; ¿abon? ¿aquí.

Observem. (Se torna a pagar el fanalet
y expia per lo ^{en la cambra de l'enquerra} ~~complet.~~) No ve res, obscuritat
completa. ^{Oscura Li^a}

Licensiat y Manco.

(Lo Manco torna a ^{drota} entrar per la mateixa
porta que ha sortit; porta en la mà
varias estellas de llemya teya y un
lensol a l'esquerra a l'esquerra y for-
ma una miracula escudriyadora per
la estancia.) M'ha semblat sentir soroll.
pero ca... no hi ha que temer. ¿Cui hi han

ria tant valen que s'atrevis a' entrar
en lo castell encantat?

~~(cortant.)
Llucensiat. Jo; jo soch aquest valent (cortant
y caput.) i es el manco!~~

~~Manco. (Dant volta per la estança y mi-
rant las portes.) Tot esta ben tancat~~

~~(cortant) i es el manco,
Llucensiat. Si en temps, desobro la porta, ara~~

~~ves qui ho hauria de dir que el manco
fos l'autor de la fantasma del cas-
tell encantat.~~

~~Manco. Ja ha sonat la hora de la dramoya,
perem de fer la companyia. (La dona.)
(cortant la companyia.)~~

~~Llucensiat. Esta vist; ja tenim la fantasma
en dansa.~~

~~(Gabriola ab lo llamol.
Manco. (Trau esca foguer pica foch, y en-
con un lluchuet, y luego posa foch a
del teyader y a la que porta a las mans.)
Las teyas.) Ja s'enenam.~~

~~Llucensiat. (Al veurer llum mira per lo
forat de la clau.); Al Manco; Qui
habia de pensar que fos ell el fantasma~~

~~Manco. Ja tenim llumina en pena,
la llum, aquest llamol blanc,~~

la pantomima, vet aquí un cofi
ben donat. ¡ Sembla mentida!

¡ La part de encanida cosa es capis!

(y colocansa debant los finestrals
ab deyas á cada ma ~~se~~ se separa
seja fent estranyos movimientos
estiransa, arronansa, al sont

las deyas y abaixant las) despres

encieta. ¡ Encanida ^{en el castell} ferra, encanida
¡ Vaya un mundo ^{de cosas} ~~de las~~ ^{en hierro} ~~braves~~ ^{en el} y canicas
preocupado en lo pobre. ^{al bonas blagaditas.} pero no
enteng tot aixó per que ho fa!

homeo. (Despres de haber fet un rato
la pantomima.) Ara emem al ruido
de las cadenas, que pera mi se con-
verteix en triang el or. (Coloca las
planchas de metall ab lo curujá
sobre, y dona cofis de metall.) Pica
fort, pica metall monedas, pica me-
dall fals, y convertiolo en monedas
de pres.

Llicenciats. (Surt de la cambra ab una
pistola a cada ma, ^{y las} y apuntenlas
al manco.) Mal profit de feran
los monedas de pres: deixa el
mall y rendeixeta.

Manco. (Terpres.) Qui son, per ochon
haben entrat?

Llicenciats. Deixa el mall, y rendeixeta
dich.

Manco. Aixó no sera, perquè abans
ab ell lo case servell vos esclafare;
(Emarbola lo mall, però en eix
moment sobre la porta de la dreta
~~se presenta~~ ^{se presenta} l'estudiant, y abans
s'empren d'entrar los al manco privant
la acció y subjectant lo.) Escena 5

Estudiant. Aixó no sera ^{Dit y estudiants} Haya qui
privar vosen pot. (Llunta ab l'estu-
diant.)

Llicenciats. (Avant als finestrels y oridant)

Senyora de la

~~Senyora de la~~ Senyora de la Victoria
es nuestra, la ferida os ma ferim.

en nuestras manos. (Por luego en
Heinrich, ting de confessar que ~~si~~ ~~un~~ valent
~~que~~ ~~lo~~ ~~del~~ ~~estudio~~ ~~del~~ ~~de~~ ~~lo~~
moll al Mexico.)

Senyora. Estig perolut.

Senyora. Rosa, la fanna esta revisiolicada!
(Llaura el moll)

Senyora Ultima.

Dits, Alcalde, e Bedelie, e Apotecari
~~Arrendador de~~ ~~Basover,~~
y el Porro, y de quibus ~~de~~ ~~los~~ ~~de~~ ~~la~~
Senyora. Un; Que es això?
Altre, que hi ha de nou?

(Al reconeixel.) Al Mexico.
(Don agutis subjectau al Mexico.)

Senyora. Si; que ni coix ni maneo
es; prou bonas mans de pera fa-
bricar moneda falsa. (Prenent las
~~seu~~
planchas y curru.) Senyor Alcalde

agutis lo cos del deficiente. ^{Los moços de la cuadrilla ~~de~~ están buscando per aqui}
Alcalde. Crim de lesa Magestat; a la
^{que y altres penes delictes}
forca trobarás de la paga.

Senyora. Això may; primer, mori esbo-

s'indat al foris del barranc. (Fa un
 esforç suprem i desfa dels que l'he-
 men subjectat a preta correguda y
 s'ha per un dels seus traïls; Grant
 sorpresa ^{mirant} ^{de tota} ^{granda} ^{pausa}.) ^{Tota} ^{de}
 Abcalde. Ell mateix s'ha donat son
 cartell.
 premsi merescut. ^{Abcalde}; Infelis!
^{Abcalde} ^{de} ^{se} ^{apuntat} ^{de} ^{ell}
~~Apoteosi. Deu i Haja ser donat.~~

Meje; Ha queolat immovil, aplanat
 Dicencia.

Apoteosi Horror causa ~~verrel~~, mirar-lo.
^{Abcalde} ^{de} ^{se} ^{apuntat} ^{de} ^{ell}
^{de} ^{se} ^{apuntat} ^{de} ^{ell}
 Lo cas no s'pot remediar. Lo que

debem tractar ara, es del gran pensa-
 ment de n Toroli.

Dicencia. Si; Señor abcalde; abuy queola

~~ocelant lo misteri de las supersticions~~
 y ~~refirindola~~ la fama de la pobre Rosa,
^{aclarat} ^(encantat)
 y lo misteri del Castell; aquest magni-
 fich local que abans no servia mes que
 per lo crimem y supersticio, servia desde
 abuy per la instruccio y per inculcar ^{bons}
 simeus morals; - las sonas maximas
 morals.

Puigentor 8 Janyer de 1903.
 Pau Miralles

